

KWK „Katowice”

Historia

Zakład górniczy prowadzący działalność na terenie miasta Katowic, w dzielnicach Bogucice, Zawodzie, osiedle Paderewskiego oraz część północną i wschodnią Śródmieścia. Istniał w latach 1823-1999 gdzie do roku 1936 nosił on nazwę „Ferdynant” a w latach 1953-1956 Stalinogród. Likwidację zakładu przeprowadzono pomiędzy 1999-2001 r.

Geologia

W budowie geologicznej udział biorą utwory czwartorzędu i karbonu. Obszar byłej kopalni położony jest na południowym skrzydle siodła głównego. Rozciągłość warstw karbońskich zbliżona jest do kierunku osi siodła głównego NWW-SEE, przy generalnym nachyleniu warstw w kierunku południowym i południowo-zachodnim. Upad warstw jest zmienny; wynosi $5-8^{\circ}$ w części południowej i północnej i rośnie w części centralnej, osiągając wartości maksymalne $16-20^{\circ}$. Największe upady obserwuje się w rejonie szybu „Bogucice”. Złoże pocięte jest dość licznymi uskokami, zwłaszcza w części północnej, które dzielą je na odrębne bloki tektoniczne poprzesuwane w stosunku do siebie od kilku do kilkudziesięciu metrów w pionie. Dominującymi kierunkami uskoków jest kierunek południkowy oraz kierunek NW - SE.

Obszar konturują następujące deformacje tektoniczne:

- Uskok „Wojciech” - stanowi naturalną granicę eksploatacyjną z KWK Kleofas. Ma on przebieg zbliżony do południkowego i zrzuca warstwy w kierunku wschodnim. Zrzut tego uskoku wynosi około 70 m w rejonie szybów głównych, Nachylenie płaszczyzny uskoku zmienia się w granicach $45 \div 75^{\circ}$.
- Uskok „Zuzanna” - stanowi w południowej części złoża naturalną granicę eksploatacyjną pomiędzy z KWK Wieczorek. Przebieg uskoku jest zbliżony do południkowego. Uskok jest dobrze rozpoznany robotami górniczymi prowadzonymi przez kopalnie Katowice i Wieczorek w pokładach 401, 405, 407/1, 501, 504 i 510. Uskok ma zrzut w kierunku zachodnim, przy nachyleniu płaszczyzny uskokowej wynoszącym $60 \div 75^{\circ}$. W części południowej złoża amplituda zrzutu wynosi około 80 m i w kierunku północnym stopniowo maleje do zera
- Uskok VI - jest uskokiem odgałęziającym się od uskoku „Zuzanna” w środkowej partii złoża. Przebieg uskoku zbliżony jest do południkowego a jego zrzut wynosi

około 20 m w kierunku zachodnim. Jest on jednym z głównych uskoków towarzyszących uskoku „Zuzanna”. Nachylenie płaszczyzny uskokowej wynosi 60-65°.

- Uskok „Południowy” - stanowi naturalną granicę eksploatacyjną z kopalnią Staszic. Jego przebieg zbliżony jest do równoleżnikowego. Został on dobrze rozpoznany robotami górniczymi prowadzonymi w pokładach 401, 404/5, 405, 407/1, 416, 501 i 510. Uskok zrzuca warstwy w kierunku południowym od około 15 m w części wschodniej, do około 25 m w części zachodniej. Nachylenie płaszczyzny uskokowej wynosi 70 - 75°.

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady 401, 402, 403, 404, 405, 407, 408, 409, 412, 416, 418, 501, 504, 506, 510 w strefie głębokościowej do kilku do ok. 755m

Zagrożenia zapadliskowe

Istnieje na terenach gdzie prowadzono płytką eksploatację górniczą do 100 m czyli w północnej części obszaru. Na przełomie XIX i XX wydobywano płytko zalegające pokłady 401, 402, 403, 404, 405, 407, 408, 409 i 418 (warstwy rudzkie) oraz 501 (warstwy siodłowe) pod terenem dzielnicy Bogucice.